

המביא גם פרק ראשון גימין

31

עין משפט
נר מצוה

כח א מ"י פ"ח מהל'
מחנות עניים הליה
פסג עשין קסג טושיע
י"ד ס"י רמח ספ"י א'
ב [מ"י] שס ספ"י הליג
טושיע שס ס"י רמח
ס"ס:
כח ג מ"י פ"ח מהל'
מחנות הלסה
[והלסה ט:]
ל ד מ"י שס הליג:
ל א ו מ"י שס הליג:

תוספות רי"ד

[illegible]

ה'ר"ב בתוספתא סיפיו לטורח הדרך. ולא גרסי' וימינו
 לכיון שהולך מעכו לכיז לעולם ימינו הוי למזרח הדרך
 מיהו י"ל דפעמים הדרך מתקנס ואין ימינו למזרח: וייר"ב תנא
 סינאסא קב"ה. פי' כקונטרס ומי שהיבא חלה לזעוה לאתנומי כה
 יסנאסא וסב"ה. פי' אין לך לאתנא לזין
 ובזיל ארץ ישראל ועוד מלא ראייה
 ומימי מרב פפא לאמר למזרחא של
 אמסילא התם יחיז קרא סנאסא
 אמסילא אנה היא על ידי אמסילא
 ומפרש רבינו שמואל דלאו אשעינא
 פריך אלא אכרייתא דקמי' למזרח
 הדרך ולתערב הדרך וכי דבר
 מועט כמו דרך ש"ך למימר דז מורחא
 וז מעברו דהוה ליה למימר מימינו
 למזרח סתם ומימי מזרח פפא
 לאמר למזרחא של רבי יהודה
 מורחא אמסילא: ה"א רבי יהודה
 א"ר רבנן. א"ע"ג דקרקעיתא המים
 היא כחץ ישראל גרע הכא ממוכלת
 לעיל ואס תאמר ומה ענין גט
 אל מעשר אטו המביא גט בעליה
 וארץ ישראל יחשב כמביא סנהא
 לביא משום דעפר הבא שם מחוזה
 וארץ פטור ממעשר ואומר ר"י דלא
 ימי דעליה קרקע שחתמה בר
 ירעה היא ודלא להתחייב ממעשר
 ושביעית מה שאין לו בספיקא:

אמר ר' יהודה איסתי משמע
דאימתי דר' יהודה צא לתלוק
אזאס תאמר כפרק חלון (עירובין דף
נא:); וצוה צורר (פסחא דף כד:); אמר
ר' יוחנן טען לי כל מקום שאמר
ר' יהודה אלא וצוה איני אלא
"פרש" ור' יוחנן אמר אימתי לפרש
בצוה לתלוק אלא לכ"ע אימתי
"פרש" וי"ל דר' ירמיה דהכא סבר
גמרי דר' חמא דאימתי ליה צרקה וזה
הוא (סע דף כה:); דלפי אימתי אמר
לפי זה לא גרסינן בשמעין אמר ר'

והמתן ע"כ נקוב המונח על בני יתדות באלו למחלוקת ר"י ורנן
נמו שכתוב במקצת פסדר דר' יוחנן אימ יהי אימיה לפרש אלא
מאר בר רהו וואי דגברי ר' וירא דמלחא ברוב ספרי ועוד ר"ל
נרעאה פסדרה דגברי כס"פ חלוץ (שיינר) ז' פ' ל' מוקם שומר בר
היהודה במשנתו אימיה ובמה כ' דדוקא במשנה אימיה לפרש אלא
בריימאה לא ומר תנאי אילנא דר' יהודה והכא ברימאה היא דהא
במשנה במסכת חלה (פ"ב) לא מסיים ב"ר אלא אין הספיה נאשט
נשעורה כדמסיים חלה ותיב בדבמתי' דחלה ג' לפרש ברימאה ג'
לחלוק אלא קשה דכפ' חלוץ ובפרק זה גורר פריך מכח ברימאה
דקמי' ותביא תומא במרימאה בדבמתי' נמי תחא לחלוץ וי"ל דהוא
תנאי לשני יהוא תנא אחרינא בדבמתי' יעלום בלא לפרש אלא
במשנה במסכת תנא כדביא קא משני יהוי' ר' יהודה משור' ר' טרפון
היא דחניא כ' וכן ז"ל דדוקא במשנה אימיה לפרש דכפ' כסוי הדס
חלוץ ד' פ"א. תניא ויכסיה מלמד שכל דמו חייב לבקומ מלאן
אמרוס דר' הנינו כ' אמר ר' יהודה אימיה דזמא שפין סא דל אלא

וְשִׁלְיָא אֲתִי דְבִדְרִיא קִמְי תַּנָּא קִמָּא כֹּל דְּמו וּפִסְקָא הֵס רִ"ח
 וְהוּא ר' יְהוֹרֵה דִּמְנִיחִין יִידִי בְּמִקְוֵס רְבִיס דְּבִרְיִיחָא וְהוּא
 הִימְקוּטֵרס דְּסַפִּינִי דְלַעֲלִי כֹּל חֶרֶס וְהוּנֵי רִיכִי לִינְקֹא אֶס
 וְנִרְחֵא דְלִאֲדִיחוּ וּמִקְוֵס פֶּרֶק לֹס הִקְרַעְנוּת (וּמִנְחֹת דף עז:)
 דְּלִמְרָת חֶרֶס וְהוּנֵי וְהוּא עֲזִין אֲעֻץ לֹא קִשִּׁי כֹּאן בְּנִקְוֵה כֹּאן
 נִגְשֵׁל חֶרֶס וּמִדְלָל מִשְׁנֵי בְּסַפִּינִי כֹּאן בְּנִקְוֵה כִי מִכְלָל דֶּשֶׁל חֶרֶס
 דְּסַפִּינִי שְׁלִיטוּ בְּעֲזִין וְקִשָּׁה לִיבִירוּשׁ לִקְמֹן בְּפִי"ד (דף עז:)
 וְהוּא לֹא הוּא מִזֵּי רְבוּתֹא חֶרֶס בְּנִקְוֵה טַי מִכְשִׁאֲדִי נִקְוֵה וּמִשְׁנֵי
 בְּשִׁבְעִיתֵי וְהִמְנִי הַטּוּתֹא אֵת הֶלֶק בְּשִׁבְעִיתֵי רִ"ח וְאִמֵּר דָּף עז:)
 וְהוּא חֶרֶס וְגו' אֲלֵמָּא קִסָּה עֲזִין שֶׁל חֶרֶס הוּא וְנִרְחֵא לִרְ"ח לְהִפֵּךְ
 הִמְקוּטֵרס וְהוּא שְׁפִיר דְּקִסָּה סַפִּינִי הִיא שֶׁל עֵץ וּבִמְנִחֹת (דף עז:)
 וְנִי חֶרֶס כֹּמֵה שְׁמוּרִי כִי מִשְׁנֵי הֵס אֲנִי וְחִיבִירֵה וְעֲזִין וְהוּכָל לֹא מִזֵּי
 בְּנִקְוֵה דְּרַמְשֵׁי הֵס דְּנִי הִיכָּא דְלִינֵי גּוּשָׁתִי לִר' יְהוֹרֵה מִדְּרִיחֹת
 שְׁלֵמֵל הִמְקוּס ז"ל בְּנִי נִכְתָּב וְהוּא עֲזִין דְּשִׁמְעִי וְגַמְיִיר דְּלִי
 חִיּוֹן דֶּשֶׁל אֲבִי עַל הִמְקוּס אֲעִי"ש שְׁמִחְתָּה הִכִּי אֲנִי חִיבִי בְּמַעֲשֵׁר בֶּשֶׁל
 אֲבִי קִאֲשֵׁר רַבִּי יְהוֹרֵה. כֵּן הוּא הֵאֵמַת דְּעִין כְּמוּמֹכֵר דְּכִי הַשּׁוּל
 וְהִמְנִחָא אֲפִסְרֵה דְּקִאֲמֵר כַּד עַל כֹּאן לֹא קִאֲמֵר רִבְנָן אֲלֵס בְּסַפִּינִי
 בְּשִׁמְחָת בְּסַפִּינֵי הַמִּזְרִי"ן (דף עז:)
 הִיא פִּרְסִיפִּסֵּת דְּמִנְחָה אֲחִירָעוּ אֲחִירָעוּ אֲחִירָעוּ

וּנְעִימָיִךְ לֹא אֶעֱבֹד. כִּי־פִיָּה דִּהְיָה קָרָא הוּא: לְמִימְרָא דְעִבְרִי לְפָנֶיהָ דְאַרְךְ יִשְׂרָאֵל קִימָא. בְּסוֹף הַפְּסוּקִים: מִימֵינוּ לְמוֹרָה דְּהַדְרָךְ. הַשָּׁמַיִת מִשְׁמַע לָן דַּעֲבֹ קִימָא בְּגִבּוֹל מוֹרָהָ שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מִחוּץ לַמִּקְוֵה לְפָנֶיהָ יוֹם אִו יוֹמִים לְגַד הַדְּרוֹס וְכִיזֵי בְּמִקְוֵה מוֹרָהָ לְפָנֶיהָ מוֹרָה הַמְּהַלֵּמָת מַעֲבֹ לְכֹזִיזֵי הִיא גִּבּוֹל דְּהַדְרָךְ מִלֵּא"י הִילָכִי בְּמִקְוֵה מַעֲבֹ לְכֹזִיזֵי דִּהְיִינוּ מִדְּרוֹס לְפָנֶיהָ הִו יִמֵּינוּ לְמוֹרָהָ דְּהַדְרָךְ: עֲמָשָׁה. הָאֶרֶץ שִׁחִיא לִימִין הַמְּסִילָה: פְּסוּס אֶרֶץ הַעֲמִיסִים. דְּגִזּוֹר וְעוֹמָלָה עַל אֶרֶץ הָעֲמִיסִים: וְעוֹטוֹרָה כּוֹ. דְּעִין מוֹלָה לְהָאֶרֶץ: עַד שִׁדּוּעַ לָךְ כּוֹ. כְּלוּמַר לְעוֹלָם חֻקָּת יִמִּין הַדְּרָךְ מַעֲבֹ וְעַד כִּיזֵי אֶרֶץ הָעֲמִיסִים אֵלֶּה אִיזִי חֻקָּה לְמִקּוֹס שִׁחִימַר לָךְ בְּקִי כֹאֵן הַדְּרָךְ מִתְּחַקֵּק וְכֹכֵס מִחוּץ לֵא"י קָתֵד יִמִּין הַדְּרָךְ הִו אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל: לְמַעֲרָב. הַדְּרָךְ: לְכַלְכּוֹ. שֶׁס מִקּוֹס. אֵלֶּמָּה עַד מַשׁוּכָּה לְגַד דְּרוֹס וְכִיזֵי בְּמִקְוֵה: עַד שִׁדּוּעַ נִפְסָא. לְעוֹלָם שֶׁלֹּא בְּפָנֶיהָ רִיבּוּעָה נִפְסָא. הִיא אֵלֶּה שְׁמוֹתָהּ קָרָה וְיֹאמַר עוֹד מַעֲבֹ לָךְ כֹּזִיזֵי וְהִיא מַלְאָכָּה:

A diagram of a simple rectangular house. Inside the house, there is a smaller rectangle labeled "חדר" (room) and another label "סלון" (living room). To the left of the house, there is a label "מטבח" (kitchen). Below the house, there is a label "חצר" (yard). The entire diagram is enclosed in a box with the label "בית" (house) at the bottom right corner.

יהודה דבנתמיתין דהתם נא לפרס ומיהו שמה רנן דנרייחא עיקר
ונוא אינא דפרק קמא דסוכה (דף ע"ה): **עציר** נקוב. פירס
מונחא דברקע כדאמר' בנמוחא אבל עץ' של עץ' בנעי נקובה
הוא שנגב ונחבורה שבספיה ושבטעין מציא וקורא וטמא איך
בשיתו נקוב ספיה אספיה נמי לא קאיא כאן בשל עץ וכן
ס' אפי' אינא נקובה היא נקובה ואחא לאשמועינן חדוש אחר
כמני עז חרס של עץ' נקוב כשר משמע דהרס נעי נקובה
נמי דעץ' של חרס הוא ורבינ' שמואל ז"ל היא מתוספתא
ורומנו שבטין שלא יתחא וז"ל פ' שאלא לדבר וכו' לדבר ויתמח
של חרס בנעי נקובה ושל עץ' לא בנעי נקובה שהוא מתחלחל ויחר מן
היה דקאמר כאן בשל עץ' כאן בשל חרס שמוכר מחילה אחרו שמיא
לשנוי כאן בשל חרס כאן בשל עץ' ז"ל כאן בנקובה כיון דשמיא
ל לענין חרס שמיא נמי חז"ל לענין עץ' היינו משום כיון דשמיא
במדינא היס' אבל בגושטא לר' יהודה ולרבנן אפי' בשמיא גושטא
ליק' קא לא יחשב כחולה לארץ לענין גט(י): **דילמא** ז"ל היא עד כאן
קמין דף ג. א) אמר' לין חובטין פריחובל אלף על עץ' נקוב ומקור' לה
משמע דבטין' לר' הוא ר' כחחבור דחורא בעלתא וזא דלא דלמר
אמרי חייב מנע' חולא היינו מרדנה דרפ' התם קוויטורס(י):

מסורת הש"ס

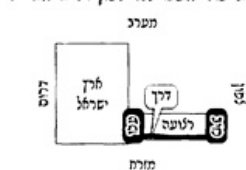
(6) [מקומה] דלשלת
 פ"ח, (3) [קדושין עב.],
 (1) [לפי המוס' ד"ה אמר
 ר' יהודה ל"ל דתניא],
 (ד) חלה פ"ב מ"ב, (5) [שם
 לא תנאמי ולמאורע סינאס
 על דף ע"ט: (1) ל"ל מרש,
 (1) [רפ"ד פ"ח], (1) [וע'
 חוס' מנחות פד: ד"ה
 סאן וס' האריכו עפ"י,
 (5) [ע' חוס' שבת סא. ד"ה
 ויבטלו].

תורה אור השלם

1. כֹּה אָמַר יי אֵם
שְׁלָמִים וְכֵן רְבִים וְכֵן נָגַז
וְעָבַד וְעִנְיָן לֹא אֶעֱבֹר
נָחוּס אִי יֵב
עוֹד:
2. וְיֹאמְרוּ הִנֵּה הֵן יי
בְּשָׁלוּ מִמֵּימִם יִמְסְקָה
אֲשֶׁר מִצְפּוֹנָה לְבֵית אֵל
מִזְרָחָה הַשֶּׁמֶשׁ לְמִסְלָה
הָעֵלָה מִבֵּית אֵל שֶׁכֶּמָּה
וּמִגֵּב לְלִבְנוֹת:

הנהגות הנר"א

[א] גם' מימינו למורת
הדרך טהורה כו' למעבד
הדרך טמאה כו' כל"ב
וה"ב כן הוא גי' תוספתא
ובירושלמי וע"כ ט"ס בנתי
בי שבו וביד במעבדו הו' ;

ב סנה סימנא. אמתיה תמתה
חשיבא חדא רעוה לאתנוח
סימנא עלה: קרא נמי ייב
גא. רעוה כגון תסילה: ואמר
ספא וזמורח על מסייל. קאמר
דקיימא שילה דהא מנפוי
אל חבי ועל כרחק זמורח
על אמסילא קאי. שילה מנפון
אל זמורח על מסייל
וידרומה על לנזרה:

ה' ולמח. והספינה של חסד היא
מנוחה בקרקע כדאמר במנחות
פ. שהנהרות שבארץ ישראל הרי
זו בקרקע שאין המים עמוקים:
בני ימדות: באנו למחלוקת רבי
אין דמנחא דמי ולרבי יהודה
יתא עד דמנחא אארעא:
העשירה

ומיהו שמה רבנן דברייהו עיקר
 קד (ד): **עצין** נקוב. פירש
 אבל ענין שאל עץ בעי נקביה
 בענין נקוב וקורא ומתא אידך
 לא קשיא כאן בשל עץ וקאן
 והאחר לאשמועינן חדוש אחר
 שכר שמעך דהרס בעי נקביה
 שמואל ב"מ הדיא מתוספתא
 וכן ראה לדבר וכן לדבר ומתם
 ונקביה שהוא מתחלה יותר מן
 החרס שמוכר חמלה אחר מוכר
 ש"א כן נקובין כאן בשאינה
 גט היינו משום כיון דשם חול'
 ולרבנן אפי' בשאינה גושמת
 (ד): **דילמא** אם היא עד כאן
 וילא על עץ נקוב ומקו לה
 דריחא בעלמא וזה האדמור
 מוזכרנן דכ"י הכס (הקדמית):